

1989/20/פ

הצעת חוק-יסוד: ישראל – מדינת הלאום של העם היהודי

1. עקרונות יסוד
- (א) ארץ ישראל היא מולדתו ההיסטורית של העם היהודי, בה קמה מדינת ישראל.
- (ב) מדינת ישראל היא הבית הלאומי-מדינת הלאום של העם היהודי, שבה הוא מממש את שאיפתו-זכותו הטבעית להגדרה עצמית על פי מורשתו התרבותית וההיסטורית.
- (בג) מימוש הזכות למימוש-הלהגדרה העצמית הלאומית במדינת ישראל ייחודית לעם היהודי.
- (ג) ארץ ישראל היא מולדתו ההיסטורית של העם היהודי.
- (גד)–(ד) האמור בחוק-יסוד זה אי-נכלל דבר-חקיקה-תיקוק אחר יפורש לאור הקבוצה-האמור בסעיף זה.
2. מטרה
- חוק-יסוד זה, מטרתו להגן על מעמדה של מדינת ישראל כמדינת הלאום של העם היהודי; כדי לעגן בחוק-יסוד את ערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית ברוח העקרונות שבהכרזה על הקמת מדינת ישראל.
3. המנון, דגל וסמל סמלי המדינה
- (א) שם המדינה הוא "ישראל". (א)–המנון המדינה הוא "התקווה".
- (ב) דגל המדינה הוא לבן, שני פסי תכלת סמוך לשוליו ומגן-דוד תכול במרכזו.
- (ג) סמל המדינה הוא מנורת שבעת הקנים, עלי זית בשני צדדיה, והמילה "ישראל" למרגלותיה.
- (ד) המנון המדינה הוא "התקווה".
- (ה) פרטים לעניין סמלי המדינה ייקבעו בחוק.
4. בירת המדינה
- ירושלים השלמה והמאוחדת היא בירת ישראל.
5. שפה
- (א) עברית היא שפת המדינה.
- (ב) לשפה הערבית מעמד מיוחד במדינה, לדובריה זכות נגישות לשונית לשירותי המדינה; פרטים לעניין זה ייקבעו בחוק. הכול כפי שייקבע בחוק.
- (ג) אין בסעיף זה כדי לפגוע במעמד השפה הערבית בפועל ערב תחילתו של חוק-יסוד זה.

<p><u>6. (א) כל יהודי זכאי לעלות ארצה ולקנות את אזרחות מדינת ישראל; פרטים ייקבעו על-פי בחוק.</u></p>	
<p><u>7. (ב) המדינה תפעל לקיבוץ גלויות ישראל.</u></p>	
<p><u>87. (א) המדינה תפעל לחיזוק הזיקה בין ישראל ובין יהדות התפוצות. המדינה תשקוד על הבטחת שלומם של בני העם היהודי ושל אזרחיה הנתונים בצרה ובשביה בשל יהדותם או בשל אזרחותם.</u></p>	<p>הקשר עם העם היהודי בתפוצות הקשר עם העם היהודי</p>
<p><u>(ב) המדינה תפעל לשימור המורשת התרבותית, וההיסטורית והדתית של העם היהודי בקרב יהדות התפוצות. המדינה תפעל לשימור הזיקה בין מדינת ישראל ובין בני העם היהודי בכל מקום שהם.</u></p>	
<p><u>(ג) המדינה תשקוד על שלומם של בני העם היהודי תושיט יד לבני העם היהודי הנתונים בצרה ובשביה בשל יהדותם. המדינה תפעל לשימור המורשת התרבותית, ההיסטורית והדתית של העם היהודי בקרב יהדות התפוצות.</u></p>	
<p><u>98. (א) כל תושב ישראל, ללא הבדל דת או לאום, רשאי זכאי לפעול לשימור תרבותו, מורשתו, שפתו וזהותו. (ב) המדינה רשאית לאפשר לקהילה, לרבות בני דת אחת או בני לאום אחד, לקיים התיישבות קהילתית נפרדת.</u></p>	<p>שימור מורשת</p>
<p><u>109. הלוח העברי הוא לוח רשמי של המדינה ולצדו ישמש הלוח הלועזי כלוח רשמי; השימוש בלוח העברי ובלוח הלועזי ייקבע בחוק.</u></p>	<p>הלוח הרשמי</p>
<p><u>110. (א) יום העצמאות הוא יום החג הלאומי של המדינה.</u></p>	<p>חגיגות העצמאות וימי זיכרון</p>
<p><u>(ב) יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ויום הזיכרון לשואה והגבורה ולגבורה הם ימי זיכרון רשמיים של המדינה.</u></p>	
<p><u>121. ימי השבתון ומועדי ישראל הם ימי המנוחה הקבועים במדינת ישראל; למי שאינם יהודים הזכות לקיים ימי מנוחה בשבתם ובחגיהם; פרטים לעניין זה ייקבעו בחוק הקבועים במדינת ישראל הם שבת ומועדי ישראל, בהם לא יועסק עובד אלא בתנאים שייקבעו בחוק, בני עדה המוכרת בחוק רשאים לשבות בחגיהם.</u></p>	<p>ימי מנוחה ושבתון</p>

<p>1312. ראה בית המשפט שאלה משפטית הטעונה הכרעה, ולא מצא לה תשובה בדבר חקיקה, בהלכה פסוקה או בדרך של היקש-מבזהק, יכריע בה לאור עקרונות המשפט העברי החירות, הצדק, היושר והשלוש של מורשת ישראל.</p>	<p>המשפט העברי יסודות המשפט</p>
<p>1413. המקומות הקדושים יהיו שמורים מפני חילול וכל פגיעה אחרת ומפני כל דבר העלול לפגוע בחופש הגישה של בני הדתות אל המקומות המקודשים להם או ברגשותיהם כלפי אותם מקומות.</p>	<p>שמירת מקומות קדושים</p>
<p>1514. אין לשנות חוק-יסוד זה אלא בחוק-יסוד שקיבלה–שנתקבלה כנסת ברוב חבריה של חברי הכנסת.</p>	<p>נוקשות</p>